

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. B.**
zastoupený advokátkou Mgr. Helenou Pindejovou
sídlem Příkop 8, 602 00 Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 4. 2020, č. j. MV-42157-5/SO-2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců označeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo zamítnuto jako opožděné jeho odvolání proti rozhodnutí ze dne 20. 12. 2019, č. j. OAM-2926-12/ZR-2013, kterým Ministerstvo vnitra zrušilo žalobci platnost jeho povolení k trvalému pobytu a

k vycestování z území České republiky mu stanovilo lhůtu 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

2. Odvolání bylo žalovanou posouzeno jako opožděné. Povinností odvolacího orgánu je dle § 92 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) při shledání opožděnosti odvolání zkoumat, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Konstatování o tom, že žalovaná zkoumala, zda jsou dány předpoklady pro přezkoumání napadeného rozhodnutí apod., jsou pouze formální a neodpovídají požadavkům na odůvodnění rozhodnutí správním orgánem. Takové konstatování je nepřezkoumatelné. Žalovaná neuvedla své úvahy, skutečnosti, jakými se zabývala a jaké důvody ji vedly k tomuto závěru. Zrušení trvalého pobytu žalobce v České republice ovlivní zásadním způsobem jeho budoucnost, jakož i budoucnost jeho rodiny. Z toho důvodu je nezbytné, aby bylo rozhodnutí o odvolání důsledně odůvodněno a aby z něj bylo seznatelné, že se správní orgán splnění předpokladů pro nařízení přezkoumání apod. zabýval.
3. Z popsanych důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
4. Žalobce dále navrhl přiznání odkladného účinku žalobě. Tímto se Krajský soud v Brně (dále jen „soud“) již zabýval. Odkladný účinek byl usnesením č. j. 29 A 63/2020-37 zamítnut. Posléze byl žalobcem podán další návrh na přiznání odkladného účinku, který byl soudem rovněž usnesením č. j. 29 A 63/2020-61 zamítnut.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná nejdříve krátce shrnula skutkový stav a odkázala na spisový materiál a napadené rozhodnutí.
6. Co se týče námítky týkající se povinnosti zkoumat předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, odkazuje žalovaná na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012-32. Žalovaná splnila svoji povinnost plynoucí ze správního řádu a v rozhodnutí konstatovala, že neshledala důvody k přezkumu rozhodnutí atd. Napadené rozhodnutí splňuje všechny požadavky dané ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu. Přezkoumatelným způsobem bylo zdůvodněno vypořádání se s námitkami žalobce a z jakých důvodů je žalovaná považuje za mylné či nerozhodné a jakými úvahami se řídila při hodnocení důkazů a výkladu právních předpisů.
7. Žalovaná je přesvědčena, že věc byla posouzena správně a v souladu se zákonem, a proto navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení věci soudem

8. Žaloba byla podána včas (§ 172 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců), osobou k tomu oprávněnou [§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] a jedná se o žalobu přípustnou. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

9. Podle ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. V projednávané věci není předmětem sporu, zda předmětné odvolání bylo podáno opožděně, nýbrž to, zda žalovaná dostatečným způsobem posoudila důvody pro přezkoumání rozhodnutí, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.
11. Podle § 77 odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců (ve znění účinném do 17. 12. 2015) *Ministerstvo platnost povolení k trvalému pobytu dále zruší, jestliže byl cizinec pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.*
12. Podle § 871 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců *Ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení byl pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobod.*
13. Podle § 92 odst. 1 správního řádu *Opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.*
14. Ministerstvo vnitra doručovalo rozhodnutí č. j. OAM-2926-12/ZR-2013 (dále jen „rozhodnutí MV“) tehdejšímu zmocněnému zástupci žalobce prostřednictvím datové schránky dne 20. 12. 2019. Tehdejšímu zástupci žalobce bylo rozhodnutí MV doručeno dne 23. 12. 2019. Tehdejší zmocněný zástupce sdělil dne 3. 1. 2020, že žalobce již několik let nezastupuje a požádal o zaslání rozhodnutí MV přímo žalobci. K tomu nutno podotknout, že tehdejšímu zástupci žalobce doručilo MV dne 31. 10. 2019 výzvu k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Na tuto výzvu zástupce nijak nereagoval. Nesdělil, že žalobce nezastupuje. Správní orgán tedy neměl důvod pochybovat o trvání zastoupení a učinil správně, pokud rozhodnutí tehdejšímu zástupci doručil. Lhůta pro podání odvolání tak počala běžet dne 24. 12. 2019.
15. Odvolací lhůta podle § 83 odst. 1 věta první správního řádu činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Žalobce tak mohl své odvolání podat nejpozději dne 7. 1. 2020. Dne 8. 1. 2020 nabylo rozhodnutí MV právní moci dle ustanovení § 73 odst. 1 správního řádu.
16. Z rozhodnutí MV je seznatelné, že žalobce (respektive tehdejší zmocněný zástupce žalobce) byl řádně poučen o lhůtě 15 dnů k podání odvolání. Lhůta je dle § 40 správního řádu zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě.

17. Napadené rozhodnutí bylo dne 20. 12. 2019 (nadbytečně) rovněž zasláno žalobci, k doručení došlo dne 2. 1. 2020.
18. Dne 15. 1. 2020 podal nový zmocněný zástupce žalobce, společnost RAMIS Consulting s.r.o., IČ: 08719560, se sídlem příkop 834/8, 602 00 Brno, zastoupena jednatelkou Mgr. M. Š., odvolání. Společně s odvoláním byla zaslána i plná moc. Poněvadž lhůta uplynula dne 7. 1. 2020, nebyla tedy zachována a odvolání bylo podáno opožděně. Zmocněný zástupce žalobce nepožádal o prominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání podle § 41 správního řádu. Přesto však správní orgán prvního stupně vyzval žalobce prostřednictvím nového zástupce k doplnění odvolání, protože se jednalo pouze o odvolání blanketní. K doplnění však nedošlo.
19. K tomu, že správní orgán postupoval správně, pokud shledal, že odvolání bylo podáno opožděně, lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 29. 8. 2017, č. j. 9 As 192/2016-31, jenž uvedl: *K účinkům oznámení o ukončení zastoupení se Nejvyšší správní soud již podrobně vyjadřoval v rozsudku ze dne 23. 10. 2014, č. j. 9 Afs 38/2014 - 59, č. 3153/2015 Sb. NSS. V něm analogicky k úpravě obsažené v zákoně č. 99/1963 Sb., občanském soudním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), vyložil, že odvolání plné moci či její vypovězení jsou vůči správci daně účinné již od okamžiku, kdy mu byla tato skutečnost oznámena, a to buď účastníkem, nebo jeho zástupcem. Proto pokud správci daně dojde sdělení účastníka řízení o ukončení jeho zastoupení na základě plné moci, není třeba, aby bylo doloženo nebo aby i zástupce jej vyrozuměl o ukončení zastupování. K obdobným závěrům, že § 28 odst. 2 o. s. ř. upravující účinky zániku plné moci vůči soudu lze analogicky použít i pro posouzení zániku plné moci zmocněnce (zástupce) účastníka správního řízení, dospěl soud i v rozsudku ze dne 22. 2. 2012, č. j. 8 As 94/2011 - 80, nebo v rozsudku ze dne 30. 9. 2014, č. j. 2 As 33/2014 - 29. Z rozsudku sp. zn. 9 Afs 38/2014 navíc plyne, že „nejen soudy, ale i správní orgány (daňové orgány) nemají možnost vždy nade vší pochybnost ověřit, zda skutečně k vypovězení nebo odvolání plné moci došlo a musí spoléhat na svědomitost účastníků řízení a na pravdivost jimi sdělených údajů.“ Proto i ve správním řízení se použije úprava obsažená v § 28 odst. 2 o. s. ř.*
20. S ohledem na uvedený rozsudek tak lze uzavřít, že odvolání bylo podáno opožděně, neboť správní orgán nemohl nade vší pochybnost ověřit, že došlo k vypovězení či odvolání plné moci. Navíc za situace, kdy byla tehdejšímu zmocněnému zástupci doručena výzva k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí dne 31. 10. 2019 a na tuto nebylo žádným způsobem reagováno.
21. Skutečnosti stran opožděnosti odvolání soud uvedl pouze pro úplnost. Mezi účastníky totiž není sporným opožděnost odvolání, ale skutečnost, že žalovaná nezkoumala, zda jsou dány podmínky pro nařízení přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení či pro vydání nového rozhodnutí.
22. Žalobce má za to, že měla žalovaná zkoumat, jak soud uvedl výše, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení či pro vydání nového rozhodnutí, proto její formální konstatování v odůvodnění napadeného rozhodnutí v této věci považuje za nepřezkoumatelné.
23. Z rozhodnutí žalované jsou zcela jasně patrné rozhodné důvody, které vedly k závěru o zamítnutí odvolání pro opožděnost. Rozhodnutí žalované nelze dle zdejšího soudu považovat za nepřezkoumatelné.

24. Dle zdejšího soudu skutečnost, že žalovaná neuvedla konkrétní důvody stran jejích závěrů, že pro nařízení přezkoumání rozhodnutí, obnovu řízení či pro vydání rozhodnutí nejsou dány předpoklady, nezpůsobuje nepřezkoumatelnost tohoto rozhodnutí.
25. K rozhodnutí, jež nabylo právní moci, NSS v rozsudku ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012 – 32 uvedl: *„Žalovaná uvedený závěr do rozhodnutí vtělila v návaznosti na znění § 92 odst. 1 správního řádu: „Opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.“*
26. Jak uvedl Ústavní soud v nálezu ze dne 27. 4. 2010, sp. zn. III. ÚS 542/09, po právní moci rozhodnutí se zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Pokud takové předpoklady dány budou, opožděné odvolání je třeba posuzovat jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí. *„Z toho plyne, že na nepřípustné odvolání, které neodůvodňuje použití některého z mimořádných opravných prostředků, může správní orgán reagovat pouze jediným možným způsobem - a to zamítavým rozhodnutím.“* Pokud zákon ukládá rozhodnout o podání, jež je označeno jako „odvolání“ a odvolání shledáno jako nepřípustné, které je nutné zamítnout, nesmí správní orgán se vyhnout tomuto úkonu tím, že na toto podání bude reagovat soudně nepřezkoumatelným sdělením.
27. Zkoumat předpoklady pro zahájení přezkumného řízení není předmětem soudního řízení týkajícího se rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost, neboť zde je zkoumána opožděnost odvolání (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2008, č. j. 3 As 2/2008 – 152, rozsudek NSS ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012 – 32). Správní orgán tedy až následně může činit kroky k přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, pokud jsou zde dány předpoklady. Tyto předpoklady však nemají vliv na výsledek řízení o odvolání.
28. Pokud nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, není nutno v rozhodnutí o zamítnutí odvolání takový závěr konkrétně a podrobně odůvodňovat. Takový postup by se svým rozsahem blížil meritornímu rozhodnutí. Ke stejnému závěru dospěl i NSS v rozsudku č. j. 9 As 172/2012 – 32 *„V případě, že odvolací orgán již v průběhu odvolacího řízení, které hodlá ukončit zamítnutím odvolání pro opožděnost, má předběžně jasno v tom, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, nelze v zásadě nic namítat proti tomu, když to účastníkovi sdělí v odůvodnění rozhodnutí o odvolání (k tomu srov. Vedral, J. Správní řád. Komentář. 2. vyd. Praha BOVA POLYGON, 2012, s. 795). Jde však o pouhou dodatečnou informaci účastníkovi, bez které by rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost zcela obstálo. V tom, že žalovaná nerozvedla důvody, proč má za to, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, tak nelze spatřovat nepřezkoumatelnost jejího rozhodnutí. Tato*

úvaha totiž vůbec netvoří rozhodovací důvod, na němž by bylo postaveno rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost.“

29. Soud nesouhlasí s žalobcem v tom, že by mělo být rozhodnutí o odvolání důsledně odůvodněno. Správní orgán se odvoláním věcně nezabývá, pokud se jedná o rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost. Opožděnost odvolání je toliko procesní podmínkou, při jejímž naplnění není možné odvolání posoudit meritorně. K tomuto závěru dospěl i NSS v rozsudku ze dne 27. 5. 2010, č. j. 5 As 41/2009 – 91. Dle NSS „Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti či nepřipustnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně posoudit, proto také není odvoláním napadené rozhodnutí na základě opožděného či nepřipustného odvolání současně potvrzováno. V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je tedy soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (...)“. Dle závěrů NSS v citovaném rozsudku se tedy i soud může zabývat pouze tím, zda odvolání žalobce bylo zamítnuto po právu jako opožděné, či nikoli.
30. Krajský soud proto uzavírá, že správní orgány správně vyhodnotily, že předmětné odvolání žalobce bylo podáno opožděně a žalovaná nepochybila, když v napadeném rozhodnutí podrobněji nerozvedla důvody, na základě kterých dospěla k závěru, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.

VI. Závěr a náklady řízení

31. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 29. dubna 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu